

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 7716010038
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7716010038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 21. februára 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného O. K. a spol. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného O. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. októbra 2016, sp. zn. 8To/92/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, č. k. 3T 12/2016-418, zo dňa 16. júna 2016, bol obvinený uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa ust. § 189 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa ust. § 20 Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol obvinenému podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za použitia ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne. Podľa ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T 171/2015, zo dňa 28. januára 2016, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo stratili podklad. Podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 24. októbra 2016, sp. zn. 8To 92/2016, rozhodol o odvolaní obvineného tak, že podľa ust. § 319 Tr. por. odvolanie zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. októbra 2016, sp. zn. 8To 92/2016, podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Podľa názoru obvineného, skutok, pre ktorý bol uznaný vinným podľa ust. § 189 ods. 1 Tr.

zák., mal byť kvalifikovaný ako priestupok a nie ako zločin vydierania. Obvinený namietal nesprávnosť rozhodnutia okresného a krajského súdu s odkazom na výpoveď poškodeného V., ktorý údajne potvrdil, že sa s obvineným nerozprával. Obvinený ďalej namietal, že okresný a krajský súd vychádzali pri rozhodovaní jednostranne z výpovede poškodeného, pričom nevzali do úvahy výpoveď obvineného, ktorý uviedol, že ak dal poškodenému úder, nebolo to v súvislosti so zločinom vydierania. Táto obrana obvineného nebola žiadnym spôsobom vyvrátená. Obvinený uviedol, že neboli kladené otázky k jeho tvrdeniam, že poškodeného pozná viac ako dva roky a že poškodený spoločne s obvinenými Y. a T. sú užívateľmi drog. V tomto smere nebolo vykonané dokazovanie na preverenie dôveryhodnosti ich výpovedí, čo malo mať v konečnom dôsledku vplyv na správnu právnu kvalifikáciu skutku. Znaleckým dokazovaním z odboru psychológie by bolo možné zistiť, či užívanie drog malo vplyv na dôveryhodnosť ich výpovedí. Vykonaním rekonštrukcie by podľa obvineného bolo možné zistiť, že jeho konanie nemá charakter zločinu vydierania. Podľa obvineného z dokazovania nevyplýva, že by jeho konanie malo charakter násilia, hrozby násilím, hrozby inej ťažkej ujmy, alebo že by jeho konaniu predchádzala dohoda, či už výslovná alebo konkludentná. Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu ako aj rozsudok Okresného súdu Michalovce.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce. Prokurátor navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie obvineného v zmysle ust. § 392 ods. 1 Tr. por., nakoľko je zrejmé, že nie je naplnený dôvod dovolania uplatnený obvineným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa ust. § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ust. § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného pod publikačným číslom 120/2012 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR, viazanosť odvolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne

podľa ust. § 382 písm. c/ Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

Obvinený v dovolaní namietal dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, nakoľko bol skutok podľa obvineného nesprávne kvalifikovaný, teda že došlo k nesprávnomu právnomu posúdeniu zisteného skutku. Dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v doterajšom konaní bol správne subsumovaný pod príslušné ustanovenia Trestného zákona s ohľadom na uplatnený dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. V dovolaní teda možno uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové.

V dovolaní však obvinený namietal aj skutkové zistenia, spochybnil hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, domáhal sa zmeny v hodnotení dôkaznej situácie konajúcim súdom. Na tomto mieste najvyšší súd zdôrazňuje, že dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.). Tento dovolací dôvod nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (viď R 3/2011). Námietky obvineného, týkajúce sa jeho subjektívneho pohľadu na spochybnenie hodnotenia dôkazov konajúcimi súdmi, teda nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený ale zároveň namietal aj nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku formulovaného a ustáleného v rozsudku súdu prvého stupňa. Podľa názoru obvineného na základe formulácie skutku tak, ako je formulovaný v rozsudku súdu prvého stupňa, nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého bol uznaný vinným, avšak jeho konanie malo byť posúdené ako priestupok.

Pokiaľ ide o rozhodnutia okresného a krajského súdu vydané v posudzovanej veci, najvyšší súd je toho názoru, že tieto sa opierajú o dôkazy vykonané spôsobom a vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, tento napĺňa po subjektívnej aj objektívnej stránke znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa ust. § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona.

Aplikácia vyššie uvedených ustanovení bola správna, nedošlo k nesprávnomu právnomu posúdeniu zisteného skutku, ako to namietal obvinený v dovolaní. Rovnako nedošlo k nesprávnomu použitiu iných hmotnoprávnych ustanovení, a to ani pri ukladaní trestu.

Nie je pravdivé tvrdenie obvineného, že odvolací súd sa nevysporiadal s námietkami uvedenými v

odvolaní obvineného. Rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno označiť za arbitrárne a ani za nepreskúmateľné. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia reaguje na námietky obvineného, uvádza, že dospel k záveru, že súd prvého stupňa konal v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., že dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Podrobil prieskumu aj postup súdu pri ukladaní trestu.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.